

dette blev afgjort ved Dom. Her er altsaa Spørgsmaal om den Omstændighed, at Ministeriet har erkjendt, at det har givet en urigtig Ordre, og derfor senere beordret, at det opførte Beløb skulde udgaae af Skatterestancelisten, behøver Rigsdagens Billigelse. Det er efter Udvalgets Mening ikke nødvendigt; det er kun en almindelig Berigtigelse af Regnskabet, efterat Ministeriet har erfaret, at dets Ordre var urigtig, hvorfor det tilbagekalder den.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget:

Ant. 2. Ordene „kan passere“ forandres til „billiges“ vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.

2) Revisionens saaledes forandrede Indstilling:

Udgiften 7,500 Rbd. billiges vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

Udvalgets Endringsforslag ved Ant. 6 bortfaldt i Henhold til Formandens tidligere Bemærkning.

3) Forslag af Udvalget:

Indstillingen forandres til „Udgiften 16 f. billiges“ vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

4) Revisionens saaledes forandrede Indstilling:

Udgiften 16 f. billiges vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

5) Udvalgets Forslag:

Ant. 35. Indstillingen udgaaer. Iyldestgjordes derved, at Revisionens Indstilling under Ant. 35:

Udgiften 594 Rbd. 84 f. passerer forkastedes eenstemmig med 34 Stemmer.

Derefter fattes Afsnittet „Indenrigsministeriet“ med de dertil af Udvalget stillede Endringer under Forhandling.

Ordføreren: Med Hensyn til Endringsforslagene af Udvalget, da angaae de kun Bøsteringen. Udvalget er gaaet ud fra, at naar der bevilges „forskjellige Udgifter“, saa maa Ministeriet være berettiget til at bruge dem til Udgifter, som ikke ere optagne paa andre Conti i Loven. Dette angaaer imidlertid kun det sidste Forslag. Af de to andre angaaer det ene 11 Rbd., der ere anvendte til Befordringsomkostninger. Naar en Anden end Sandflugtskommisfaren foretager de Sandflugtskommisfaren paahvilende Reiser, har Udvalget meent, at Udgiften maa kunne afholdes af det til Sandflugtskommisfaren bevilgede Beløb. Jeg maa nærmere omtale den 21de Ant. angaaende et Beløb af 500 Rbd., som Veikassen har mistet ved Bedrageri. Forholdet i saa Henseende er udviklet i en Tillægsbevillingslov, som Ministeriet i forrige Session har fremlagt og som er indrykket i Tidenden Anh. A., Sp. 667. En kort Fremstilling deraf findes i Betænkningen. Det er en Skriver, som har misbrugt den Tillid, som vedkommende Beiofficer viste ham, har efterskrevet hans Navn og benyttet baade Segl og Blangvetter osv. I den Anledning har Ministeriet forlangt, at et Beløb, som var udbetalt af Amtsforvalteren over Rjøbenhavns Amt, skulde tilbagebetales denne Embedsmand, og har derom gjort Indstilling til Rigsdagen. Herover er der afgivet Betænkning af Folkethingets Udvalg, hvori det vel udtaler i Almindelighed, at en Regnskabsfører ikke bør godtgøres saadanne Summer, der af ham urigtig ere udbetalte. Derpaa skal jeg ikke gaae ind, men kun fremhæve, at der i Folkethingets Betænkning staaer angaaende de 500 Rbd., at Bevillingen af disse 151 Rbd. 48 f. ikke skal kunne betragtes som en Erkjendelse af, at man har været berettiget til uden videre at opføre de andre 500 Rbd. til Udgifter i Betregnskabet, hvorimod Spørgsmaalet herom vil blive en Regnskabsag. Statsrevisionen har berørt det ganske løselig og gjort Indstilling om de 500 Rbd. Men i Henhold til Dittringerne i Folkethingets Betænkning har Udvalget anseet det rigtigt at henlede Opmærksomheden paa Forholdet, idet Udvalget har meent, at der ikke var Grund til at nægte